

A viszonylag nagy mennyiségű kerámiatöredék a késő bronzkorból származik (pilinyi kultúra vagy Kyjatice-kultúra). A kerámia mellett kevés állatcsont, a paticsrétegek környékéről pedig több kődarab került elő.

CSENGERI PIROSKA

333. Salgótarján, Pécskő-puszta

(Nógrád megye) R?, B?

A létesítendő 120 kV erősáramú föld- és optikai kábelfektetést megelőzően helyszíni bejárásom kijelöltük a megelőző feltárás által érintett nyomvonalszakaszokat. Ezt követően régészeti kutatást kezdtünk a Pécskő-szikla alatt elnyúló, Pécskő-puszta határában emelkedő dombon. A tényleges földmunkák és a vezeték előírt megközelíthetőségi, biztonsági zónájában egy kb. 700 m² területet kutattunk meg. Ezen a területen, a domb tetején egy őskori település nyomaira bukkantunk. Az előkerült 38 régészeti jelenség között kiemelendő egy feltehetően a rézkor vagy a kora bronzkor fázisába sorolandó cölöpszerkezetes hosszúház, amely eddig teljesen egyedülálló Nógrád megyében. A leletek között az őskori kerámiaanyagon túl több kőeszköz (pattintott obszidiánpenge, csiszolt kőbalta stb.) is előkerült. A most ismertté vált információkat a későbbi természettudományos vizsgálatok (talajvizsgálat, archaeobotanikai és archaeozoológiai elemzések, C14-es korhatározás stb.) eredményei fogják kiegészíteni.

TANKÓ KÁROLY

334. Salgótarján, Salgóvár

(Nógrád megye) Kő

A Kincstári Vagyoni Igazgatóság megbízásából 2003 szeptemberében folytatódott a salgói Alsóvár ásatása. A kutatás elsődleges feladata a külső várfal úgynevezett északi torony és a nagy ciszterna közötti szakaszának konzerváláshoz-felfalazáshoz szükséges teljes feltárása volt. Ehhez kapcsolódóan azonban megtörtént az északi torony déli előterének – az úgynevezett 5. térnek – kiterjedt rétegvizsgálata, az ehhez kelet felől kapcsolódó nagyobb, mélyebb szintű úgynevezett 6. falazott tér keleti oldala előtti terület – a XIV. szelvény – jelentős részének feltárása, s végül a ciszterna előtti meredeken emelkedő hegyoldal – a XV. szelvény – teljes kutatása is.

E vizsgálatok jelentős építészettörténeti megállapításokat eredményeztek. Kiderült, hogy az így már teljes hosszában ismert, meglepően vékony s minden valószínűség szerint korántsem a legnagyobb gondossággal – talán az idő szorításában – épített külső várfal lehetett az első védelmi építmény a Felsővár alatti hegyoldalban. Ennél korábbi építkezésekre utaló nyomok nem kerültek elő. E várfal nem csupán az úgynevezett északi toronnyal, hanem az úgynevezett 6. térrel is egy időben épült, falaik nem csupán kötésben vannak egymással, hanem az utóbbi tér keleti fala vonalában található

a végig íves fal (a D-i várkaput nem számítva) egyetlen szögben való törése. A belsejét tekintve még feltáratlan úgynevezett 6. tér, mint az Alsóvár legkorábbi lehetséges lakóépítménye kissé a terepszintbe lett bemélyítve, ugyanakkor tőle keletre jóval magasabb volt az építéskor kialakított terepszint. Egyelőre nem tudtuk még tisztázni az itt, a 6. tér keleti fala és a várfal alkotta hegyesszögű sarokba beépített vékony falú kis építmény korát és funkcióját, de tény, hogy ha egyáltalában megépült, viszonylag korán el is bontották.

Az úgynevezett északi torony előtti tér rétegvizsgálatai itt egy dél felé nyitott udvarszakaszt valószínűsítettek. Magáról a toronyról megállapíthattuk, hogy eredetileg nyitott volt. Mai déli fala két korszakban épült meg, közülük az utolsó igen hevenyészett jellege esetleg már arra utal, hogy megépítésére a torony kidőlése, pusztulása után kerülhetett sor. Miközben igazolni tudtuk, hogy az „5. tér” elnevezéssel illetett udvarszakasz és a torony járósíntje lényegében mindig azonos lehetett – DDNy felé enyhén emelkedett – még nem tudjuk, hogy elfalazásának korábbi, keleti szakasza és a (várfalhoz képest) ugyancsak később emelt, az előző évben kutatott úgynevezett Ny-i épületszárny korban hogyan viszonyul egymáshoz. Az Alsóvárban ugyanis számos átépítésre is sor kerülhetett, mint ez legjobban az utóbbi épület – még egyébként alaposabban vizsgálandó – keleti fala esetében volt igazolható.

Tekintettel arra, hogy az eddigi feltárások a külső várfal korát 1526 utánra valószínűsítik, ezek az építkezések viszonylag rövid időintervallumban történhettek, ha csak nem kötjük a javítások egy részét már az 1554 utáni időszakhoz s a vár oszmán uraihoz. Kérdéses ugyanakkor, hogy az úgynevezett „5. tér” környékén megfogható javítások mennyire kapcsolhatók csupán statikai problémák kiküszöböléséhez. Az azonban igen valószínű, hogy az úgynevezett 6. tér keleti oldalán, a XIV. szelvényben feltárt habarcsos objektumok egy ilyen, viszonylag kései építkezéssel hozhatók kapcsolatba.

Míg az említett Ny-i épületszárny és az úgynevezett 6. tér további kutatásokat igényel, ma már egyértelműen állítható, hogy a 16. századi felszín az utóbbi keleti falától egyenletesen emelkedett az úgynevezett nagy ciszterna irányában. Ez a várfal felépítését követő feltöltéssel jött létre, s markáns járósíntet sohasem mutatott. Kétségtelen azonban, hogy erre a felszínre zuhanhatott rá 1593-ban a Felsővár, elsősorban a nagy torony dél felől szétlőtt felső, részben fa-agyagszerkezetű része, melynek átégett maradványait ebben az évben szinte már teljesen feltártuk. A dél felől lezuhanó épületszerkezetek súlyát mi sem jellemzi jobban, minthogy azok több helyen szinte az alapozásig kidöntötték illetve kifordították magát a külső várfalat. A leletanyag, elsősorban a kályhacsempék elhelyezkedése arra utal, hogy a lezuhanó épületszerkezetek főként a ciszternától több méterre nyugatra és az úgynevezett 6. tér keleti falától néhány méterrel keletre elhelyezkedő területet érintették.